

שבטקבולתו הנפכים הגרים לבני אברהם אבינו.

מחזורת ר"י שילת, ח"א, עמ' רלג-רלד. גיור זה הוא מהלך רוחני של קבלת האמונה והמצוות, שבעקבותיה הנפכים הגרים לבני אברהם אבינו.

אברהם ורות מתושים שני אבות-טיפוס של גיור, המביאים לידי ביטוי שני ממדים אלו. אברהם הוא אבי המצוינים, וכפי שכתב הרמב"ם באגרותיו לעובדיו: הנה: "אברהם אבינו הוא שלימד את העם והשפילם והורידם, ונפתחו הים ויפתחו הים". וכן כתב הרמב"ם: "אברהם אבינו הוא שלימד את העם והשפילם והורידם, ונפתחו הים ויפתחו הים". וכן כתב הרמב"ם: "אברהם אבינו הוא שלימד את העם והשפילם והורידם, ונפתחו הים ויפתחו הים".

הגיור אינו רק המרת דת אלא גם החלפת הלאום. העולם מכיר אפשרות של המרת דת או שינוי אזרחות, כי הדת היא אוניברסלית, וזכויות אזרח מוקנות לכל מי שגר במקום. אך אין דרך לשנות את הלאום. מי שבא למר בצרפת יקבל זכויות אזרח, אך לא יחשב צרפתי, אלא לאחר שמשפחתו תעבור תהליך של טמיעה והתערות. אולם בישראל המצב הוא אחר, הדת והלאום הם: "אשר בחר בו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו", וכך כתיב רב סעדיה גאון: "כי אומתנו אינה אומה כי אם תורתנו" (אמונות ודעות מאמר ג). על כן בשנה שאדם מתגייר הוא משנה בבת אחת גם את דתו וגם את לאומיותו, והנפק להיות יהודי. "ומהוה' להיכנס בקולו ה' (לנישואין) מיד" (הלכות איסורי ביאה יב ז).

שליחותו של אברהם הייתה לקרוא בשם ה' בעולם, ולקרב את הבריות לעבודתו, ועל כן הוא נקרא "אב המון מיים". בה נפתח עם ישראל אל כל העולם. האומה הישראלית אינה רק ישות ביולוגית, אלא גם ערכית, ועל כן הגיר נעשה בן לאברהם אבינו.

הגיור אינו רק המרת דת אלא גם החלפת הלאום. העולם מכיר אפשרות של המרת דת או שינוי אזרחות, כי הדת היא אוניברסלית, וזכויות אזרח מוקנות לכל מי שגר במקום. אך אין דרך לשנות את הלאום. מי שבא למר בצרפת יקבל זכויות אזרח, אך לא יחשב צרפתי, אלא לאחר שמשפחתו תעבור תהליך של טמיעה והתערות. אולם בישראל המצב הוא אחר, הדת והלאום הם: "אשר בחר בו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו", וכך כתיב רב סעדיה גאון: "כי אומתנו אינה אומה כי אם תורתנו" (אמונות ודעות מאמר ג). על כן בשנה שאדם מתגייר הוא משנה בבת אחת גם את דתו וגם את לאומיותו, והנפק להיות יהודי. "ומהוה' להיכנס בקולו ה' (לנישואין) מיד" (הלכות איסורי ביאה יב ז).

המרת דת היא בחירה מחונית ושינוי מעמדו האישי של האדם, על כן היא יכולה להיעשות רק מרצונו של גדול ובחירתו. לקטנים אין שיקול דעת מספיק, ורקו דעתם ורצונם אינם נחשבים מבחינה הלכתית (פירושו קטנה אוסר הוא) - ימות סיא, ב, ולכן אינם בני המרת דת כלל. יהודות אינה מיסיונרית, התורה אינה דורשת מן הגוים להתיידי, אלא לקיים שבע מצוות בני נוח, והמקבל זאת על עצמו זוכה לעולם הבא.

אף על פי כן הגמרא בכתובות (יא א) מציגה אפשרות של גיור קטנים: "אמר רב הונא, גי קטן מטבילין אותו על דעת בית דין". רש"י פירש את הדבר בהקשר משפחתי: "אם אין לו אב ואמו הבאות להתגייר... מטבילין על דעת בית דין - שלושה יהו בטבילתו כדין כל טבילת גר שצריכים שלושה, וכן נעשין לו אב וחרי הוא גר על ידיהן". הגמרא עוסקת במקרה שאר אב וחייל מתגייר לבדו, ואז הגמרא מקלקת לדין זכיה"א. אבל כאשר האב מתגייר יחד עם ילדו, בחר שונה לילד במה שנושאו לו אביו, ואף על פי שהיילד אינו מקבל ממיד את רצון האב, בעניין זה יסודי, בוודאי נוח לו להותיר בן דתו ועמו של אביו, והדבר חוסך גם את האם: "בית דין מחזירין למוזל ולטבול את העכו"ם הקטנים מעצמן... לא יהיה חיילק בדבר רובין אב ואם, שבכניסם בן נגדוין אחר האם... דניחא ליה למעבד מאי דעבד אבותו או אמו, כן נראה". וכן כתב הכסף משנה (הל' מלכים ג, ב), וכן פסק בשו"ע (יו"ד רסח, ז), שבת דין אינו יוצא את ההיור, אך הם נענים כאשר באים אליהם ומבקשים זאת. אפילו על כן התניק מעצמו, ואף על פי שאין לו דעת, בית דין מקבלים אותו: "עובד כוכבים קטן, אם יש לו אב - יכיל לגייר אותו, ואם אין לו אב ובא להתגייר, אז אמו מביאותו להתגייר - בית דין מגיירין אותו".

הגיור אינו רק המרת דת אלא גם החלפת הלאום. העולם מכיר אפשרות של המרת דת או שינוי אזרחות, כי הדת היא אוניברסלית, וזכויות אזרח מוקנות לכל מי שגר במקום. אך אין דרך לשנות את הלאום. מי שבא למר בצרפת יקבל זכויות אזרח, אך לא יחשב צרפתי, אלא לאחר שמשפחתו תעבור תהליך של טמיעה והתערות. אולם בישראל המצב הוא אחר, הדת והלאום הם: "אשר בחר בו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו", וכך כתיב רב סעדיה גאון: "כי אומתנו אינה אומה כי אם תורתנו" (אמונות ודעות מאמר ג). על כן בשנה שאדם מתגייר הוא משנה בבת אחת גם את דתו וגם את לאומיותו, והנפק להיות יהודי. "ומהוה' להיכנס בקולו ה' (לנישואין) מיד" (הלכות איסורי ביאה יב ז).

המרת דת היא בחירה מחונית ושינוי מעמדו האישי של האדם, על כן היא יכולה להיעשות רק מרצונו של גדול ובחירתו. לקטנים אין שיקול דעת מספיק, ורקו דעתם ורצונם אינם נחשבים מבחינה הלכתית (פירושו קטנה אוסר הוא) - ימות סיא, ב, ולכן אינם בני המרת דת כלל. יהודות אינה מיסיונרית, התורה אינה דורשת מן הגוים להתיידי, אלא לקיים שבע מצוות בני נוח, והמקבל זאת על עצמו זוכה לעולם הבא.

אף על פי כן הגמרא בכתובות (יא א) מציגה אפשרות של גיור קטנים: "אמר רב הונא, גי קטן מטבילין אותו על דעת בית דין". רש"י פירש את הדבר בהקשר משפחתי: "אם אין לו אב ואמו הבאות להתגייר... מטבילין על דעת בית דין - שלושה יהו בטבילתו כדין כל טבילת גר שצריכים שלושה, וכן נעשין לו אב וחרי הוא גר על ידיהן". הגמרא עוסקת במקרה שאר אב וחייל מתגייר לבדו, ואז הגמרא מקלקת לדין זכיה"א. אבל כאשר האב מתגייר יחד עם ילדו, בחר שונה לילד במה שנושאו לו אביו, ואף על פי שהיילד אינו מקבל ממיד את רצון האב, בעניין זה יסודי, בוודאי נוח לו להותיר בן דתו ועמו של אביו, והדבר חוסך גם את האם: "בית דין מחזירין למוזל ולטבול את העכו"ם הקטנים מעצמן... לא יהיה חיילק בדבר רובין אב ואם, שבכניסם בן נגדוין אחר האם... דניחא ליה למעבד מאי דעבד אבותו או אמו, כן נראה". וכן כתב הכסף משנה (הל' מלכים ג, ב), וכן פסק בשו"ע (יו"ד רסח, ז), שבת דין אינו יוצא את ההיור, אך הם נענים כאשר באים אליהם ומבקשים זאת. אפילו על כן התניק מעצמו, ואף על פי שאין לו דעת, בית דין מקבלים אותו: "עובד כוכבים קטן, אם יש לו אב - יכיל לגייר אותו, ואם אין לו אב ובא להתגייר, אז אמו מביאותו להתגייר - בית דין מגיירין אותו".

המרת דת היא בחירה מחונית ושינוי מעמדו האישי של האדם, על כן היא יכולה להיעשות רק מרצונו של גדול ובחירתו. לקטנים אין שיקול דעת מספיק, ורקו דעתם ורצונם אינם נחשבים מבחינה הלכתית (פירושו קטנה אוסר הוא) - ימות סיא, ב, ולכן אינם בני המרת דת כלל. יהודות אינה מיסיונרית, התורה אינה דורשת מן הגוים להתיידי, אלא לקיים שבע מצוות בני נוח, והמקבל זאת על עצמו זוכה לעולם הבא.

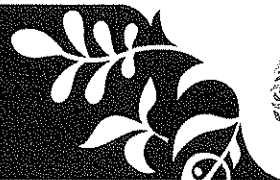
אף על פי כן הגמרא בכתובות (יא א) מציגה אפשרות של גיור קטנים: "אמר רב הונא, גי קטן מטבילין אותו על דעת בית דין". רש"י פירש את הדבר בהקשר משפחתי: "אם אין לו אב ואמו הבאות להתגייר... מטבילין על דעת בית דין - שלושה יהו בטבילתו כדין כל טבילת גר שצריכים שלושה, וכן נעשין לו אב וחרי הוא גר על ידיהן". הגמרא עוסקת במקרה שאר אב וחייל מתגייר לבדו, ואז הגמרא מקלקת לדין זכיה"א. אבל כאשר האב מתגייר יחד עם ילדו, בחר שונה לילד במה שנושאו לו אביו, ואף על פי שהיילד אינו מקבל ממיד את רצון האב, בעניין זה יסודי, בוודאי נוח לו להותיר בן דתו ועמו של אביו, והדבר חוסך גם את האם: "בית דין מחזירין למוזל ולטבול את העכו"ם הקטנים מעצמן... לא יהיה חיילק בדבר רובין אב ואם, שבכניסם בן נגדוין אחר האם... דניחא ליה למעבד מאי דעבד אבותו או אמו, כן נראה". וכן כתב הכסף משנה (הל' מלכים ג, ב), וכן פסק בשו"ע (יו"ד רסח, ז), שבת דין אינו יוצא את ההיור, אך הם נענים כאשר באים אליהם ומבקשים זאת. אפילו על כן התניק מעצמו, ואף על פי שאין לו דעת, בית דין מקבלים אותו: "עובד כוכבים קטן, אם יש לו אב - יכיל לגייר אותו, ואם אין לו אב ובא להתגייר, אז אמו מביאותו להתגייר - בית דין מגיירין אותו".

הגיור במדינת ישראל

ארזן רבני צהר

הגיון במדינת ישראל

7

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

המכון במדינת ישראל
ארזון רבני צהר

